

971

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ח **חלק 3**

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהִנֵּךְ מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְךָ לְלַמּוּד דְּךָ זִהָר
וּמְצַטְרֵף לְ-250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָהּ מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהָר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עֵיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דָּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלְהַצִּיל
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמְדוֹ זִהָר
הַקְּדוּשׁ דָּף הַיּוֹמִי דְקָה אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִלָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנֵי אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמַי בְּלִמּוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֱלִעֶזֶר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹאצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּהָר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט"ו

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישריות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

מיחו בידן חזרו להיות עושין על הגגות שנאמר "ואת המשתחויים על הגגות לצבא השמים" וכיון שלא מיחו בידם חזרו להיות עושין בגגות שנאמר זובחים בגגות וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בראשי ההרים שנאמר "על ראשי ההרים יזבחו" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בשדות, דכתיב גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי, וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בראשי הדרכים, שנאמר "אל כל ראש דרך בנית רמתך" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בעיירות שנאמר "כי מספר עריך היו אלקיך יהודה" וכיון שלא מיחו בידן חזרו להיות עושין בחוצות שנאמר "ומספר חוצות ירושלים שמתם מזבחות לבושת" עד אימתי עד שהכניסוה לבית קדשי קדשים שנאמר "סמל הקנאה הזה בביאה" מהו בביאה אמר רב אחא הא בייא בייא תותבא מפני מארי ביתא עכ"ל. (רבה איכה בפתיחה סי' כ"ב)

כז. אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור, וכן הוא אומר והכרתי ממך צדיק ורשע, צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים)

כח. אחר מתן תורה מי שיש בידו למחות ולא מיחה נענש. בתנחומא פ' ראה

אותי נגלה עלי הקב"ה ואמר לי לך לך ובשעה שבקשו אוה"ע לתעות מדרכיו של הקב"ה העמיד להם שני גדולי' משל בית אבא שם ועבר והיו מתריץ בהן עכ"ל. ובילקוט עה"פ הנ"ל (סי' צ"א) כתב וז"ל: ובשעה שבקשו אוה"ע להתעות אותי מדרכיו של הקב"ה העמיד להן הקב"ה שני גדולי' משל בית אבא כגון שם ועבר והי' מתריץ בהם עכ"ל

כד. מי שהיה בידו למחות ולא מיחה הגם שלמד ולומד ושומר ועשה הרי זה בכלל ארור ונקרא רשע. למד אדם ולימד, ושומר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור אשר לא יקים וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות ומיחה הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה).

כה. תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק כט).

כו. אם אין מוחין מיד כשרואין שעוברים עבירה בסתר מתדרדיין והולכין עד שעושים העבירה בבית קדשי הקדשים. רבי יהושע דסכנין בשם ר' לוי פתח הוי מגיעי בית בבית עד אפס מקום מי גרם למקום ליחרב על שלא הניחו מקום שלא עבדו בו ע"ז, בתחלה הי' עובדין במטמוניות הה"ד "ויאמר אלי הראית בן אדם" וגומר וכיון שלא מיחו בידם חזרו להיות עושין אחר הדלת שנאמר "אחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך" וכיון שלא

לא. צדיקים ומנהיגים שבדור צריכין למחות ולהתבזות ולסבול הכאות מישראל בתנחומא פ' תזריע כתב וז"ל: אמר לו הקב"ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו כדי שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה וימותו מיד ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה נכנסו קטיגורי' לפני הקב"ה אמרה לפניו רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו א"ל הקב"ה הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים אמרה לו הי' בידם למחות ולא מיחו אמר לה גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא היו מקבלין מהם, אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלוי וידוע, לפניהם מי גלוי, לפיכך הי' להם למחות ולהתבזות עבור קדושת שמך ולקבל על עצמם ולסבול הכאות מישראל כמו שהיו הנביאים סובלין מישראל שהרי ירמי' סבל כמה צרות מישראל וישעי' כמו כן דכתיב (ישעיה נ') "גוי נתתי למכים ולחיי למורטים" ושאר הנביאים, מיד חזר הקב"ה ואמר למלאכי חבלה זקן ובחור ונשים וטף תהרגו למשחית עכ"ל. בילקוט יחזקאל מוסיף על זה: קפצה קטיגורי' לפני הקב"ה ואמרה רבש"ע מפני מה אתם חס עליהם, איזה מהם נפצע מוחו עליך, איזה מהם נתן נפשו על קדושת שמך, באותו שעה אמר הקב"ה יפה למדה קטיגוריא הה"ד "וממקדשי תחלו" עכ"ל. (ילקוט יחזקאל קפיטל ט' סימן שמ"ט)

לב. הצדיק שנתפס בעון הדור הנגעים באים על פניו. מובא בזוהר הקדוש: מי

וז"ל: ראה אנכי נותן לפניכם זש"ה "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב", אמר ר' אבין בשעה שעמדו ישראל לפני הר סיני נתן להם הקב"ה את התורה, באותו שעה, כל מי שחטא הקב"ה פורע ממנו, לשעבר כל מי שחטא הי' הדור משלם חטאו. דור המבול אמרו רבותינו ז"ל הרבה כשרים היו בהן כגון נח, ונמחו עם הדור, בדור הפלגה הי' חוטאין, אפי' התינוקת משתלמים, כשעמדו ישראל בסיני ונתן להם הקב"ה את המצות אמר לשעבר הי' הדורות לוקין על עון של אחד מהן, מכאן ואילך אין הדור לוקה על אחד, הוי מפי עליון לא תצא הרעות והטוב עכ"ל. הכוונה גם מי שלא הי' בידו למחות נלקה בעון חבריו. ומסיני מי שאין בידו למחות לא נענש (וע' סוטה מ"ז). (שערי חיים)

כט. הרבה כשרים היו בדור המבול ונמחו - מפני שלא מיחו. מה שכתוב בתנחומא ראה, דהרבה כשרים היו בדור כמו נח ונמחו עם הדור, הטעם שנמחו אותם הכשרים משום שלא מחו, מה שאין כן נח שמחה בהם כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בבראשית רבה על הכתוב שנאו בשער מוכיח. (החיד"א בחומת אנך פרשת נח).

ל. כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב. יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ולא שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (מדרש תנחומא, חקת)

דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידיו. (ילקוט שופטים סח).

לו. הגזירה חלה רק על מי שיש בידו למחות. וכי כל בני אדם אינם מתים אלא ללמדך שאין הגזירה אלא על מי שיש בידו למחות ולא מיחה עכ"ל. (ילקוט רות עה"פ וימת אלימך)

לז. כל העונש שאבנר נענש הוא מפני שהיה בידו למחות ולא מיחה. מפני מה נענש אבנר יש אומרים על ידי שהיה בידו למחות בנוב עיר הכהנים ולא מיחה עכ"ל. (ילקוט שמואל א' ס"י קל"ג) וכן הוא בילקוט תהלים (עה"פ יכרת ד' כל שפתי חלקות) וז"ל: במערבא אמרי לשון תליתאי דקטלי תלתא למספרו ולמקבלו ולנאמר עליו ר' יהושע אומר מצינו שהרג ארבעה בימי שאול, דואג שאמרו, שאול שקבלו, ונוב עיר הכהנים שנאמר עליהם, ואבנר בן נר שסיפק הי' בידו למחות ולא מיחה ר' זעירא שלח ואמר ל"י לר' סימאי סיפק בידך למחות למה אין אתה מוחה א"ל איני אלא מן הנאנחים והנאנקים א"ל ר' זעירא ולא מהם התחילה הדין עכ"ל. (ילקוט תהלים יב ס"י תרנ"ו)

לח. מרדכי היהודי מיחה שלא ישתתפו בסעודת אחשורוש. אמר ר' יצחק נפחא בעלילה גדולה בא המן על ישראל שנאמר ובמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן, אין העם האמור כאן אלא ישראל, אמר המן לאחשורש אלקיהם שונא זמה הוא, העמיד להם זונות ועשה להם משתה וגזר המושך בעלון הבא

שהקב"ה מיסרהו בנגעים שתחת בגדיו - הם יסורים של אהבה, אך אם הם בפניו - לא של אהבה הם, זולת אם נתפס בעון הדור, שהיה בידו למחות ולא מיחה, אז אף אם הוא צדיק גמור מייסרו הקב"ה בעון הדור, שהנגעים באים על פניו.

לג. קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בכני אדם. (תנחומא בלק יט)

לד. אם תלמיד מוחה ורבו אינו מוחה - לעתיד התלמיד גבוה מרבו. דרב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי שראה עולם הפוך עליונים למטה ותחתונים למעלה, פירש רבנו חננאל דאמרו הגאונים שקבלה בידם רב מפי רב דעולם הפוך היינו שראה שמואל דהוה יתיב קמיה דרב יהודה תלמידו משום דמיחה ברבו שמואל בפרק כמה בהמה (שבת דף נה). גבי ההיא אתתא דאתיא קמיה דשמואל ולא אשגח בה, אמר לה רב יהודה לית ליה למר אוטם אזנו מזעקת דל וגו', עד כאן לשונו, והוא איום ונורא. (תוס' בבא בתרא דף י': ד"ה עליונים) ראה עד היכן הדברים מגיעים ששמואל שהיה גדול הדור הוצרך לסכול עלבון בעולם הבא שישב לפני תלמידו רב יהודה כתלמיד לפני רבו רק משום עובדא יחידית זו שמיחה רב יהודה בשמואל רבו.

לה. כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל